

VŠEHOCHUŤ

Květen 2025

**AMAZONIE - TAJEMNÁ MĚSTA
SLUNEČNÍ SOUSTAVA - JAPETUS
NAIVISTÉ - PILAR SALA
SCIFI - MICHAEL FRANCIS FLYNN
PŘIJÍMAČKY Z MATEMATIKY OXFORD**

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

vítejte v téměř letním dni. co jsem splácal v tomto čísle? Nu, podíváme se na měsíc dvou tváří - Japetus, pak navštívíme ztracená města v Amazonii.

Seznámíme se s argentinskou naivní malířkou a poté také s autorem hard-core sci-fi Michaellem Francisem Flynnem. Jestli vás zaujme ukázka z novely Svět po velkém třesku, stačí kliknout na BONUS a v klidu si přečíst celou knížku. A jak vám jde počítání? Ten Oxford snad není pro středoškoláka tak těžký.

V dějinách Litoměřic se dostáváme téměř k dnešku. Pak si můžete přečíst krátkou pověst a určitě poznáte známí české hrady. Hezký den.

Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

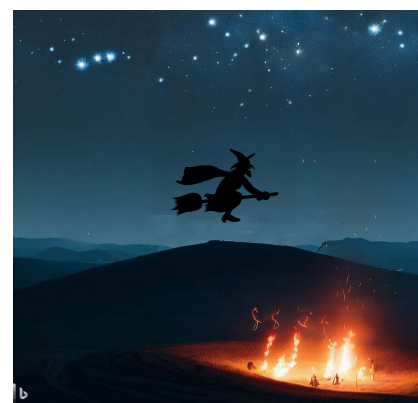
Tak tu máme květen. Proběhly Velikonoce, kytičky rozkvetly. Ve dvoře rozkvetla meruňka, modřín se obsypal jehličím. Kočky se divý že už je teplo, ale ven se jim nějak nechce. Tak dva obrázky - zahrada s meruňkou a ozdobený truhlík s kopretinami (Maruška tomu říká macešky).

BLOGOVÁNÍ

Ten duben byl nějaký krátký. Párkrát v Galeri, opakování php, javascriptu, jquery,css (to jsem současně vyrobil Fujtajbl - malý program pro rychlé ověřování skriptů, to by člověk nevěřil, kolik toho css umí), seznámení se s novým smartfonem,

pokračování v průzkumu toho, co všechno nechodí nebo se pere ve Win11, rozchození internetu pro IIS pře WiFi (no jo práva v IIS) a Flask na IIS, snad nějaká grafika, příprava Nimbusu2000,... A určitě ještě něco...

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, kometách. Takové malé opakování astronomie.

Dnes další měsíc planety Saturn - Japetus

1

Naivisté

Pilar Sala se narodila a žije v Buenos Aires v Argentině. Umělecká díla Pilar Saly jsou zastoupena v soukromých sbírkách ve Španělsku, Kanadě, Spojených státech, Brazílii, Francii, Itálii a v poslední době i v Portugalsu.

2

Mýty a legendy

Amazonie před příchodem Evropanů nebyla panenskou divočinou bez větších lidských civilizací. Potvrdil to objev mnoha sídlišť v Bolívii. Největší z nich se rozkládá na víc než 300 hektarech. Zbudovala je kultura stará 1 500 let.

3

Sci-fi a fantasy

Další z klasiků hard-core sci-fi Michael Francis Flynn

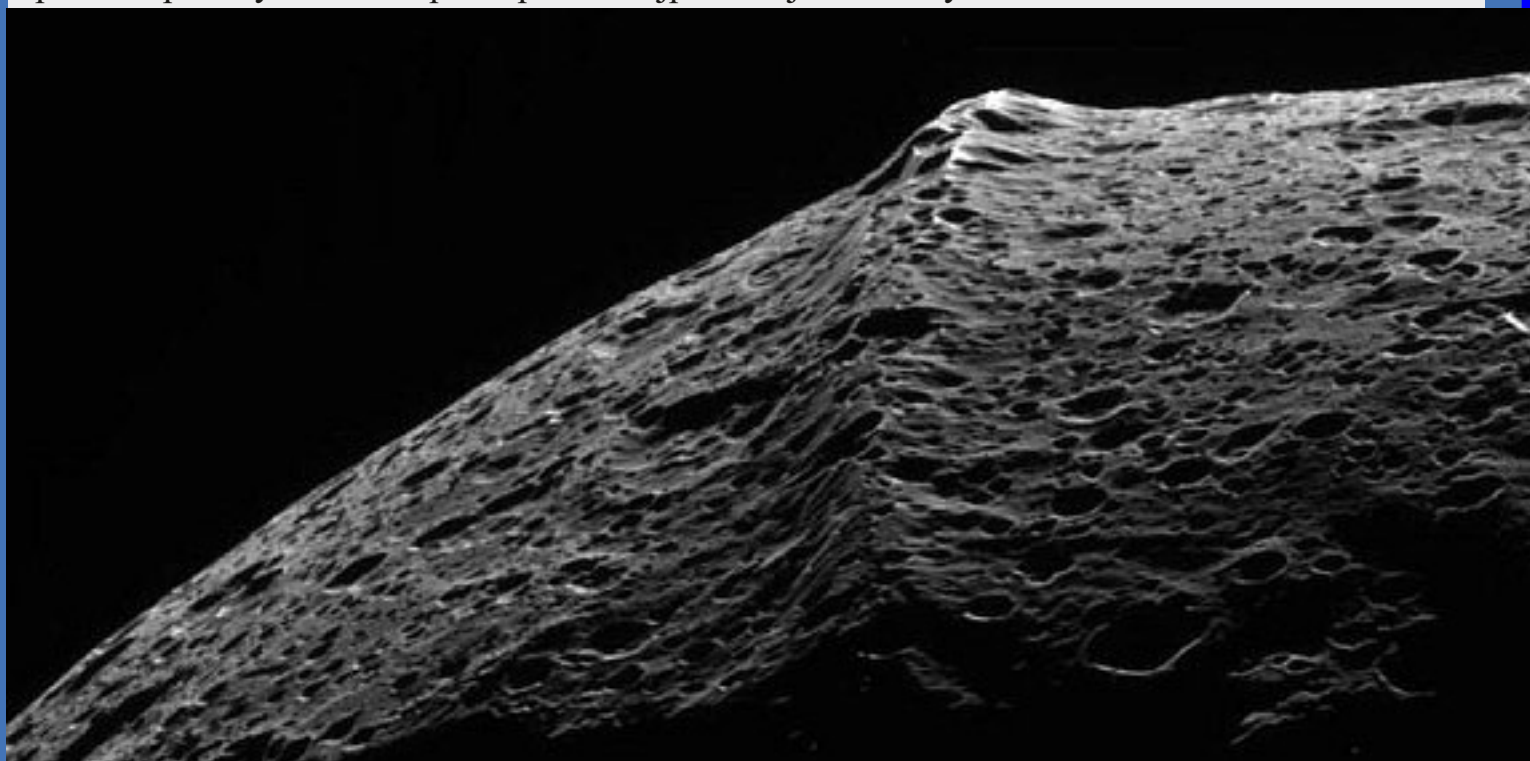
5

Sluneční soustava - Japetus

Japetus je Saturnův měsíc dvou naprosto odlišných tváří.

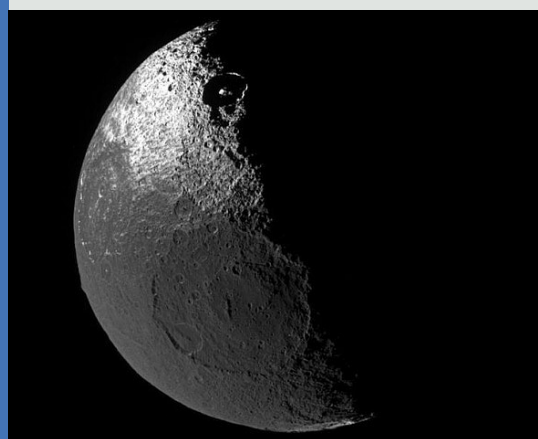
Měsíc Japetus, třetí největší měsíc planety Saturn, je rovněž pojmenován podle řecké mytologie. Objeven byl v roce 1671 G. D. Cassinim, po němž je mimo jiné pojmenována Cassiniho mezera v prstenci planety Saturn. Japetus patří k nejpodivnějším známým měsícům.

Japetus obíhá kolem Saturnu ve vzdálenosti 3,56 milionu km mezi dráhami měsíců Titan a Phoebe po excentrické dráze ($e = 0,0283$) jednou za 79,16 pozemského dne. Rovina oběžné dráhy vůči Saturnovu rovníku je skloněna o $14,7^\circ$. Průměr měsíce Japetus činí jen 1 436 km, což jej řadí ve Sluneční soustavě spíše k menším měsícům. Hmotnost Japeta činí asi $1,59 \times 10^{21}$ kg a hustota je velice blízká hustotě vody - činí pouhých 1,21 - 1,27 g/cm³. Z toho se usuzuje, že je Japetus tvořen v převážné míře vodním ledem a silikátovými horninami. Díky velice rozdílnému zabarvení jeho povrchu kolísá jasnost měsíce Japetus v rozmezí 10 až 12m. Jedna polokoule měsíce je velice tmavá a odráží jen asi 5 % dopadajícího slunečního záření, zatímco druhá polokoule je zase velice světlá a odráží asi 50 % dopadajícího slunečního záření.

Určité nesrovnalosti ukázaly v nedávné době měření z kosmické sondy Cassini. Podle spektroskopických měření se ukazuje, že jediným zdrojem prachu nemůže být měsíc Phoebe, stín podezření nově padl i na malý měsíc Ymir, jehož průměr činí pouhých 18 km. Ymir obíhá ale kolem planety Saturn ve vzdálenosti 23 mil. km, což je o dobrých 20 mil. více než v případě měsíce

Japetus a 10 mil. km více, než Jak Japetus dostal své jméno? v případě měsíce Phoebe. Saturnův John Herschel navrhl, aby byly

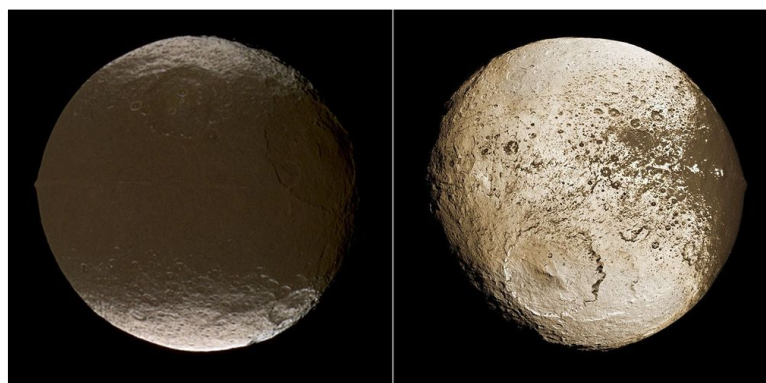

Saturnu spojeny s mytickými bratry a sestrami Krona. (Kronus je ekvivalent římského boha Saturna v řecké mytologii.) Jméno Japetus pochází od řeckého boha (nebo Titána) Iapeta, který je synem Urana a Gaie, bratrem

měsíc Japetus má skutečně prazvláštní tvar. Připomíná vlašský ořech. To díky nápadnému výše zmíněnému vyvýšenému pásu - pohoří, které se táhne podél rovníku a dosahuje výšky snad až ke 20 kilometrům a místy snad i více. Vědci vypočítali, že měsíc musel v minulosti rotovat mnohem rychleji než dnes. Kolem své osy se mohl otočit za pouhých pět hodin. Nikoliv za dnešních 16 hodin.

Japetus má také velice řídkou atmosféru dopovanou vybuchujícími gejzíry plynu a ledu. Podobně jako je tomu na některých dalších měsících velkých planet.

Krona a otcem Atlase a Promethea. Jako otec Promethea, starověcí Řekové považovali Iapeta za otce lidského rodu. Cassini označil Japetus za jeden ze čtyř Sidera Lodoicea (Hvězdy Ludvíka) po králi Ludvíku XIV. (další tři byly Tethys, Dione a Rhea). Jiní astronomové nazývali Japetus podle jeho čísla v pořadí měsíců objevených v té době. Japetus začal jako Saturn V a stal se Saturn VIII poté, co byly objeveny další měsíce. Geologické útvary na Iapetu obvykle dostávají svá jména z francouzského epického básnického díla 'Píseň o Rolandovi.'

Naivisté - Pilar Sala

Pilar Sala se narodila a žije v Buenos Aires v Argentině.

Vystudovala politologii, ačkoli svůj život brzy začala věnovat malířství.

Její umělecká díla jsou výsledkem pečlivého pozorování okolní reality, ať už se jedná o krajiny nebo zvláštní okamžiky jejího soukromého života; její dům, zahrada, kde si hrají její děti, portrét sebe sama, který maluje... Různé chromatické odstíny, které používá, kde převládají růžová a červená, jsou spojeny s harmonií a vytvářejí obrazy velké krásy a jemných obrysů. Pilar Sala je také velkou propagátorkou argentinského naivního umění po celém světě.

Od roku 1986 se účastnila hlavních kolektivních výstav v několika argentinských městech. Mezi lety 1986 a 2009 vystavovala svá díla na přibližně 20 samostatných výstavách v nejznámějších uměleckých galeriích své země a Brazílie. Naivní.“ V roce 2003 získala 1. čestné uznání na „3° Salón de Pintura Naïf do Centro de Arte Nuevo Abasto XXI“ a v roce 2004 získala 3. cenu na „II Salón Nacional de Arte Naïf Ateneo Esteban Echeverría“.

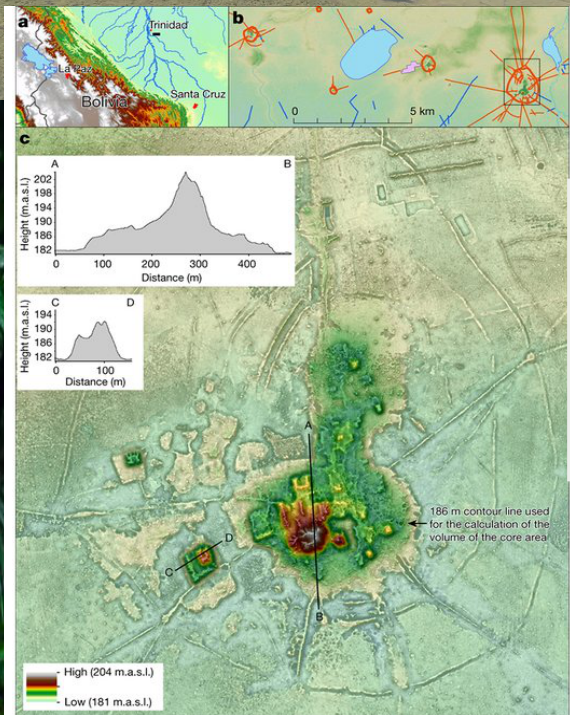
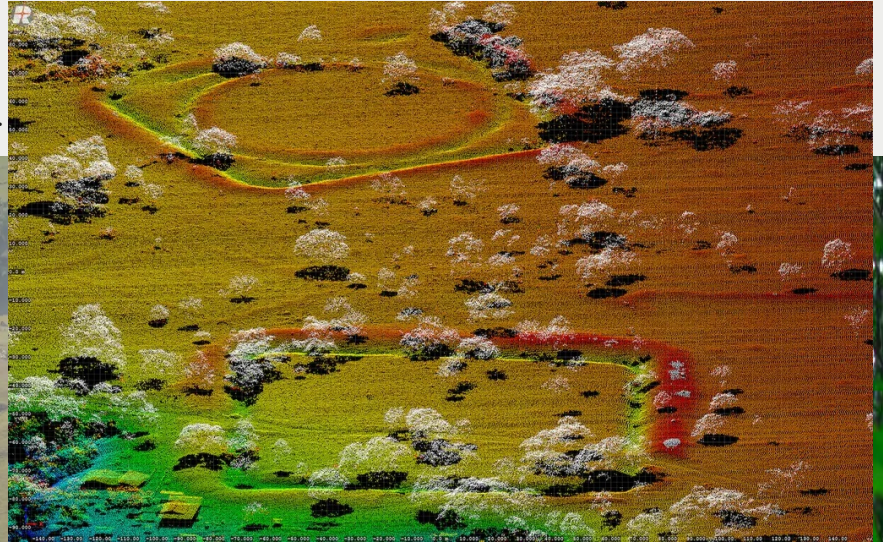
Vytvořila několik serigrafii, které byly obzvláště populární v Argentině i v zahraničí, vánoční přání, firemní kalendáře, italské etikety na vína, puzzle a ilustrované knihy pro děti.

Umělecká díla Pilar Saly jsou prostřednictvím galerie Allarts zastoupena v soukromých sbírkách ve Španělsku, Kanadě, Spojených státech, Brazílii, Francii, Itálii a v poslední době i v Portugalsku.

AMAZONIE - ZTRACENÁ MĚSTA

Amazonie před příchodem Evropanů nebyla panenskou divočinou bez větších lidských civilizací. Potvrdil to objev mnoha sídlišť v Bolívii. Největší z nich se rozkládá na víc než 300 hektarech. Zbudovala je kultura stará 1 500 let. Mezinárodní tým vědců z německých a britských pracovišť zmapoval s pomocí laserových paprsků přes 20 pozůstatků lidského osídlení v bolivijské Amazonii. Devět z nich metoda zvaná LIDAR objevila poprvé, u dvou již známých osad se zase podařil odkrýt jejich skutečný rozměr, jenž překonal očekávání. Vědci osady na jihozápadě Amazonie připisují kultuře Casarabe, která oblast obývala přibližně v období let 500 až 1400 našeho letopočtu. Osady kultury Casarabe představují typ osídlení, který se nazývá „tropický méně hustý urbanismus“, což dosud nebylo v Amazonii nikdy popsáno. O „krajíně s mnoha městy a vesnicemi“ sice mluvili už právě první evropští návštěvníci Amazonie, až dosud se ale tato města nikomu nepodařilo najít.

Cotoca, starověké bolivijské osídlení dříve skryté pod hustou vegetací, odhalené dálkovým laserovým snímáním. Kromě teras a vyvýšených hrází mělo i hliněné pyramidy (největší jsou zobrazeny červeně)..

V oblasti bylo dosud nalezeno téměř 1 000 kilometrů (600 mil) hrází a kanálů, které spojují rozsáhlou síť stovek osad. Celková rozloha činila nejméně 4 500 km² (1 700 čtverečních mil), s jedním velkým sídlištěm o rozloze přibližně 500 km². K zásobování této obrovské populace by bylo zapotřebí rozsáhlé zemědělství a zaznamenaný pyl ukázal, že se v oblasti pěstovala i kukuřice..

Nové objevy však rozšiřují stále rostoucí množství důkazů o tom, že předchůdci dnešních amazonských kmenů byli skutečně velmi důmyslní. K odhalení toho, co se skrývá pod korunami lesního porostu, použil tým archeologů technologii dálkového průzkumu zvanou Lidar a objevil pozůstatky 26 hustě obydlených městských center. Dvě z těchto měst byla třikrát větší než Vatikán.

Tato městská centra byla velmi složitá, s 22 metry (70 stop) vysokými pyramidami, s kilometry vyvýšených vozovek a zděnými komplexy se širokými terasami. Měli také sofistikované vodohospodářské systémy zahrnující kanály a nádrže k podpoře velké populace. Nádrže mohly být také použity k chovu ryb nebo želv pro potravu.

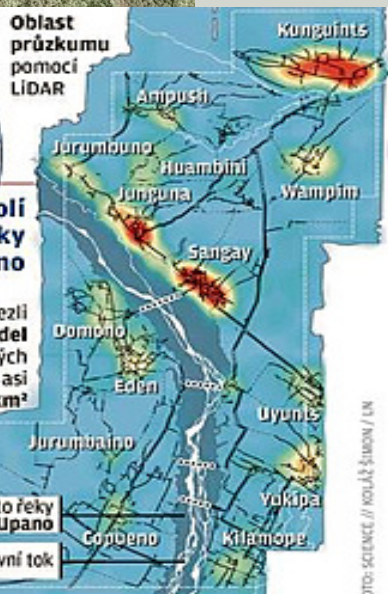

Laserová technologie LiDAR odhaluje pozůstatky pradávných sídel

Domy a náměstí postavené ve stínu sopky Sangay spojovala ohromující síť cest a kanálů

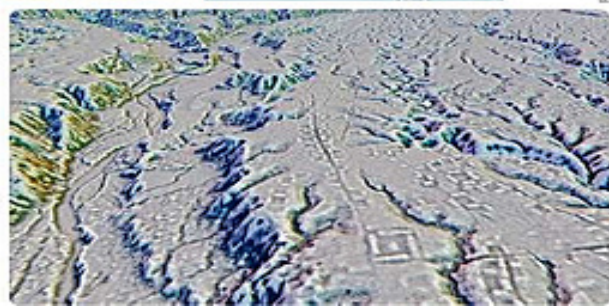
Archeologové našli nejméně 15 sídel různě rozmístěných na ploše asi 300 km²

koryto řeky Upano
hlavní tok

Technologie LiDAR využívá pulzy laserového světla k měření vzdáleností a vytvoření přesných trojrozměrných map měst skrytých pod hustou vegetací. Snímky ukazují komplexy obdélkových plošin a nízkých čtverců rozmístěných podél širokých ulic v údolí řeky Upano.

Z historie Litoměřic

Výstavbou všech sídlišť stoupl zákonitě i počet obyvatel ve městě, pokud odhlédneme od kolísání celkového počtu obyvatel způsobeného připojením obcí Hlinná, Kamýk a Měřejovice k Litoměřicím roku 1980 a jejich opětným odtržením roku 1990, vyhouply se Litoměřice spolu s Pokraticemi z počátečního stavu 16 830 osob v roce 1961 na 25 719 osob roku 1991. V Litoměřicích bylo v té době napočítáno celkem 2233 domů, z toho 501 postavených do roku 1919, 696 z let 1920–1970 a 286 z let 1971–1991. Kromě výstavby nových čtvrtí se nadále pokračovalo i v rekonstrukci

jednotlivých objektů historického centra města. Již od konce šedesátých let se postupně opravovaly městské parkány a bašty, které byly mnohdy v havarijním stavu. Pro ilustraci je možné uvést situaci hradebních bašt – v polovině sedmdesátých let 20. století byly dvě městské bašty obydlené, v Domini kánské ulici sloužily podniku Sběrné suroviny, bašta v Michalské ulici se opravovala pro potřeby SÚRPMO a správy Chráněné krajinné oblasti České středohoří, v nejhorším stavu pak byla bašta, nazývaná také hvězdárna, v objektu bývalého pivovaru, dnes je v jejích prostorách stylová vinárna a kavárna. Právě městské hradby tvoří dnešní hranici Městské památkové rezervace Litoměřice, v současné podobě vyhlášené roku 1978.

Hradební parkány byly během let postupně zpřístupňovány obyvatelům i návštěvníkům Litoměřic. První část městských hradeb pod galerií byla v rámci galerijní expozice veřejnosti otevřena již počátkem osmdesátých let 20. století, další úsek, zasahující až k Jezuitským schodům, byl pak dán do užívání roku 1996. Posledně zmíněná část parkánů nese jméno filipínského národního hrdiny José Rizala, blízkého přítele profesora litoměřické reálky a filipinologa Ferdinanda Blumentritta (1853–1913).

Litoměřice patří mezi města, ve kterých se rekonstrukční a

restaurátorské práce nikdy nezastavily, za zmínku určitě stojí např. obnova a adaptace někdejšího litoměřického hradu v severozápadním cípu hradeb, později sloužícího pro potřeby měšťanského pivovaru. První fáze adaptačních úprav spadala do druhé poloviny osmdesátých let 20. století, další stavební práce zde probíhaly mezi lety 2007–2010. Na hmotu samotného hradu bezprostředně navazuje kulturní dům kopírující původní linii městských hradeb. Historie výstavby kulturního domu v Litoměřicích byla dlouhá a poněkud kostrbatá, prvotní projekt byl situován na území zasahující do Jiráskových sadů,

teprve později došlo k přenesení zamýšleného staveniště do dnešních prostor. Konečný a zároveň realizovaný projekt kulturního domu pochází z přelomu sedmdesátých a osmdesátých let 20. století, výstavba se však protahovala a veřejnosti tak začal kulturní dům sloužit až od roku 1991. Ve stejném roce bylo po dlouhých letech komplikovaných oprav, které s přestávkami trvaly celá dvě desetiletí, opětně otevřeno také městské divadlo. V prostoru mezi domem kultury, městskými hradbami a kostelem

sv. Vojtěcha, vyznačujícím se v předcházejících desetiletích spíše nevábrou zanedbaností, vyrostl v letech 2006–2008 zatím poslední litoměřický park, jehož půvabnou dominantu tvoří dvojice okrasných jezírek. Parková úprava pozměnila již v předcházejících letech také podobu té části Střeleckého ostrova, kde bývala zahrádkářská kolonie, zničená povodní v srpnu 2002. Roku 1990 došlo k rozšíření památkové ochrany města na severní předměstí v oblasti mezi historickým jádrem a horním vlakovým nádražím formou ochranného pásma památkové rezervace.

Sci-fi a Fantasy

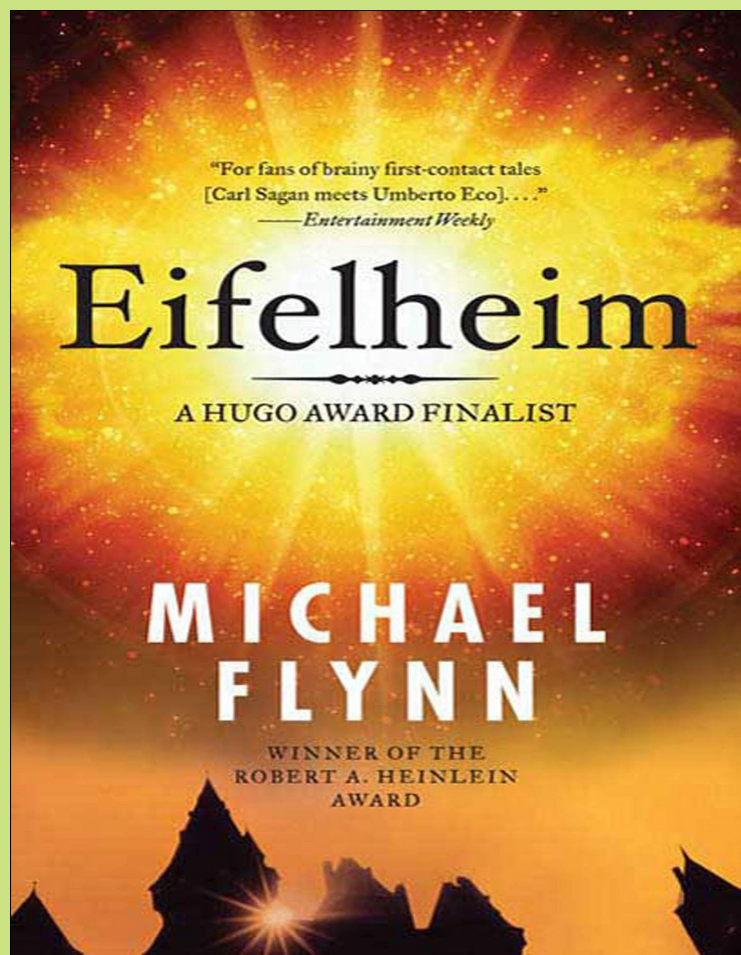
Michael Flynn

Michael Francis Flynn (20. prosince 1947 – 30. září 2023) byl americký autor sci-fi. Téměř veškerá Flynnova tvorba spadá do kategorie tvrdé sci-fi, ačkoli jeho pojetí může být neobvyklé, protože přísnost tvrdé sci-fi aplikoval na „měkčí“ vědy, jako je sociologie, v dílech jako *V zemi slepých*. Velká část jeho krátkých povídek se objevila v časopisech *Analog Science Fiction and Fact*. U nás v časopise *Ikárie*.

Flynn se narodil v Eastonu v Pensylvánii svým rodičům, Josephu a Ritě (Singley) Flynnovým. Měl bratra Dennise, který zemřel v dětství. Flynn navštěvoval a absolvoval střední školu Notre Dame High School, která se tehdy nacházela v Bethlehem Township.

Získal bakalářský titul z matematiky na La Salle University v Eastonu a magisterský titul z topologie na Marquette University v Milwaukee. Doktorát zahájil, ale nedokončil, na University of Colorado Boulder. Než se stal autorem sci-fi, pracoval jako inženýr průmyslové kvality a statistik ve společnostech Coors Container Corporation a Stat-A-Matrix/Oriel.

Flynn zemřel ve svém rodném domě v Eastonu v Pensylvánii 30. září 2023 ve věku 75 let. Je pohřben na hřbitově New St. Joseph's Cemetery v Eastonu. Před ním zemřela jeho manželka Margie, se kterou byl 49 let.

Nominace na cenu Hugo

- Novela Eifelheim z roku 1987
- Novela z roku 1988 Les času
- Novela z roku 1995 Melodie srdce
- Novela z roku 2005 Tleskající ruce Boha
- Novela z roku 2007 „Úsvit, západ slunce a barvy Země“
- Román Eifelheim z roku 2007 (na motivy novely z roku 1987)
- Novela z roku 2015 „Tovaryš: V kamenném domě“

Prometheova cena

- 1991 V zemi slepých (vyhrál)
- 1992 Padlí andělé (vyhráli)
- 1997 Firestar (finalista)
- 1999 Rogue Star (finalista)
- 2001 Lodestar (finalista)
- 2002 Padající hvězdy (finalista)
- 2009 Lednový tanečník (finalista)
- 2013 V tlamě lva (nominace)
- 2024 V břiše velryby (finalista)

Další ocenění

- Padlí andělé také získali cenu Seiun a napsali ji společně s Larrym Nivenem a Jerryem Pournellem.
- Novela „Dům snů“ získala v roce 1998 cenu Theodora Sturgeona.
- Novela "Quaestiones Super Caelo et Mundo" spojená s novelou Kristine Kathryn Rusch "Recovering Apollo 8" pro Sidewise Award za alternativní historii v roce 2007.
- První vítěz medaile Roberta A. Heinleina

Svět po velkém třesku

...Hasan zamručel a sklopil dalekohled. „Chci sem postavit hlídku a čidla, aby se k nám tudy nic nedostalo.“

„Po kolmé stěně?“

„Třeba mají místní na rukou a na nohou šplhací polštářky. Třeba mají křídla. Třeba jsou jen chytří a vytrvalí.“ Nasadil na dalekohled krytku a dal ho do pouzdra. „Toho posledního bych se obával nejvíc.“

A jak se tady, na pohádkovém palouku na úbočí Mlžné hory, vlastně ocitli?

Za tímto světem leží svět stínů. Říká se mu Druhá membrána a není ani tak moc daleko, jen špatným směrem. Je za námi, pod námi, uvnitř nás. Je tak blízko, jako druhá ruka při tlesnutí, a stejně tak daleko. Obě membrány se už jednou dotkly a z ozvěn a vlnek toho Velkého tlesku povstala hmota a energie a galaxie a hvězdy a planety a květiny a dětský smích. Pokud kdy tlesknou podruhé, všechno zase skončí. Mnozí moudří mužové marní celý život tázáním, zda se k sobě přibližují, nebo ne. Aby to však zjistili, musejí se naučit vyměřit špatný směr, a to lze věru nesnadno.

Hasan si obě membrány představuje jako ruce Boží, neboť tehdy by doslova platil jeden ze skrytých výroků Prorokových, buď mu chvála. Nemá ovšem důvod trápit se otázkou, zda znovu tlesknou, nebo ne, protože všechno bude, jak Bůh chce. Co s tím člověk nadělá? Kam by se ukryl? „Hory jsou stejně pomíjivé jako oblaka,“ praví článek ašaritského vyznání, který musely chtít nechtít uznat i ostatní školy.

Člověk ovšem může Druhou membránou cestovat; tolik se naučil. I přes Druhou membránu se jako přes naši klenou tři prostorové a jeden časový rozměr, ale neobsahuje planety ani širé prostory, jen nekonečnou zvlněnou planinu přerušovanou beztvářími propastmi a kopci. Nebo v ní není ani to a rovná krajina je jen prelud, jež lidský rozum vnutil panoramatu lidskými smysly neuchopitelnému.

Cesta přes Druhou membránu je obtížná, neboť od jednoho signálního světla k drahému se musí postupovat rychle a bez váhání. Kdesi v hlubinách času, jenž byl dříve než Čas sám, se skrývá asymetrie, porucha rovnováhy. Zdržet se znamená zahynout. Některé látky a některá energetická pole vydrží déle, ale přesto sem nepatří a cizí svět je nakonec zničí. Podstoupil by člověk takové nebezpečí, kdyby mu odměnou nebyl celý širý vesmír? Prostor se totiž na Druhé membráně měří kratším metrem a několik kroků tam znamená v našem světě světelná léta.

Kolik světelných let, nikdo neví, jak Hasan vysvětloval Bašírovi drahého večera, když se ho bratranec při pohledu na nepovědomou noční oblohu zeptal, která hvězda patří Zemi, protože na to neměl odpověď. Je tato planeta vůbec v galaxii, kterou pozemšťané znají? Kolik světelných let na své nemotorné cestě jinobusy přeskočily, a kterým směrem? A i kdyby bylo pozemské Slunce součástí zdejší hvězdné oblohy, nebylo by to ono Slunce, které znali.

Rychlost světla vesmír nesvazuje, ale spoutává lidské poznání, protože jistým způsobem prostor je čas a všechna lidská moudrost a vědění není nic než kruh světla kolem svíčky uprostřed rozpínající se temnoty. Nikdo nevidí dál ani rychleji než světlo, jež mu svítí. Proto vnímá jen v čase spoutanou kouli vymezenou nejvzdálenějšími kvasary. Teď vkročili do sféry jiného ohniště, někde jinde v nekonečné poušti tmy.

„Hvězdy, které vidíme ze Země,“ vysvětloval Hasan, „jsou takové, jaké byly, když je opustilo jejich světlo, a čím dále napínáme zrak, tím hlouběji se díváme do minulosti. Tady vidíme hvězdy z jiného místa, tedy v jiném čase.“

„Tomu nerozumím,“ ozval se Bašir. Fakta se učil ve škole a u zkoušek je dovedl opakovat, ale ještě je nepřijal.

„Představ si hvězdu milion světelných let od Země a představ si, že tento svět leží v půli cesty mezi nimi. Na Zemi vidí hvězdu takovou, jaká byla před milionem let. Tady ji vidíme, jaká byla před pouhým půlmilionem let, jako bychom poznali zralého muže, jehož jsme kdysi zahlédli jako chlapce. Hvězda se mezitím posunula. Možná i změnila barvu nebo magnitudu. Takže nevidíme stejnou hvězdu, nevidíme ji ani na stejném místě. Milý bratrance, kdykoli projdeme branou, nenajdeme jen jiný svět, ale celý jiný vesmír.“

Bašir se zachvěl, ale snad to bylo jen večerním chladem. „Jako bychom tu byli odříznutí a úplně sami. To se mi nelíbí.“

Hasan se pro sebe usmál. „To po tobě nikdo nechce.“ Zamířil ke stanu, kde ostatní živě diskutovali, ale Bašir se ještě chvíli zdržel, oči zvednuté k nebi. „Připadám si hrozně osaměle,“ pravil tiše, ale ne tak tiše, aby ho Hasan nezaslechl.

Neznámý svět všemožně zkoumali: jeho fyziku, chemii a biologii, společnost a techniku. Výzkum komplikovala přítomnost rozumných tvorů, a to dosti vyspělých, protože jim napřed musejí porozumět takovým, jací jsou, a ne jakými se stanou; znamenalo to vidět a nebýt vidění, neboť poznání navždy promění poznávajícího i poznaného. Jenže prostudovat třebas i malý svět je vždy velký úkol. I jediný květ se vzpírá úplnému poznání.

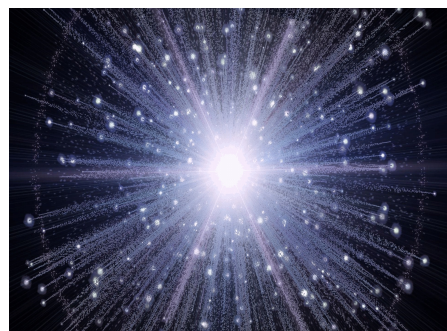
Brali planetě míru. Jak je velká? Jakou má hustotu? Kde na jejím povrchu se brána otevřela? V jaké vzdálenosti obíhá svoji hvězdu? Sung zapisoval východy a západy slunce a měsíců a hvězd a tápal po odpovědích.,,

**!!! BONUS !!!
KLIKNETE A PAK
SI OTEVŘETE
KNIŽKU V PDF!!!**

MARVINŮV SLOUPEK

Já se snad z těch alternativních Vesmírů zblázním. Už se mi diody mění z červených na zelené a mám stále pocit, že mi něco ohlodává levý manipulátor. No co si ten Flynn nevymyslel, na to nemám hlavu. Časoprostorové brány bych pochopil, ale proč tam ti lidi lezou? Proč tam nepošlou roboty? Tedy třeba mě. Asi je baví, když po nich někdo střílí nebo je nějaká obluda sežere. Má cenu o tom vůbec přemýšlet?

Ceny Sci-fi a fantasy

Cena Locus Award, nebo Locus, je každoročně od roku 1971 udělována čtenáři amerického časopisu Locus Magazine nejlepším dílům žánrů science fiction a fantasy uplynulého roku. Ceně je přikládán velký význam především proto, že počet anketních lístků od čtenářů převyšuje počet hlasů u cen Hugo i Nebula dohromady a je tedy hodnocením širšího vzorku respondentů.

Kategorie

Román (obvykle zvlášť science fiction, fantasy, horror a první román)

Povídka

Antologie

Sbírka...

DNES SI BUDEME DÁL ZKOUŠET PŘIJÍMAČKY KE STUDIU MATEMATIKY NA OXFORDU

Question 9 [2 marks]

One hundred circles all share the same centre, and they are named C_1, C_2, C_3 , and so on up to C_{100} . For each whole number n between 1 and 99 inclusive, a tangent to circle C_n crosses circle C_{n+1} at two points that are separated by a distance of 2. Given that C_1 has radius 1, it follows that the radius of C_{100} is

- ☐ 10
- ☐ 2
- ☐ 100
- ☐ $\sqrt{10}$
- ☐ 1

Question 10 [2 marks]

The equation $x^2 - 4kx + y^2 - 4y + 8 = k^3 - k$ is the equation of a circle

- ☐ if and only if either $-4 < k < -1$ or $k > 1$
- ☐ if and only if either $-1 < k < 0$ or $k > 1$
- ☐ if and only if $k < -1$
- ☐ for all real values of k
- ☐ if and only if $k > 1$

Question 11 [3 marks]

The largest value achieved by $3 \cos^2 x + 2 \sin x + 1$ equals

- ☐ $\frac{14}{9}$
- ☐ $\frac{12}{7}$

Question 12 [3 marks]

A line is tangent to the parabola $y = x^2$ at the point (a, a^2) where $a > 0$. The area of the region bounded by the parabola, the tangent line, and the x -axis equals

- ☐ $\frac{2a^2}{3}$
- ☐ $\frac{a^3}{12}$
- ☐ $\frac{5a^3}{6}$
- ☐ $\frac{a^2}{3}$
- ☐ $\frac{a^4}{10}$

Naše krásné zámky a hrady - znáte je?

Dnešní hrady s jednou pověstí, bez nápovědy

Pověsti

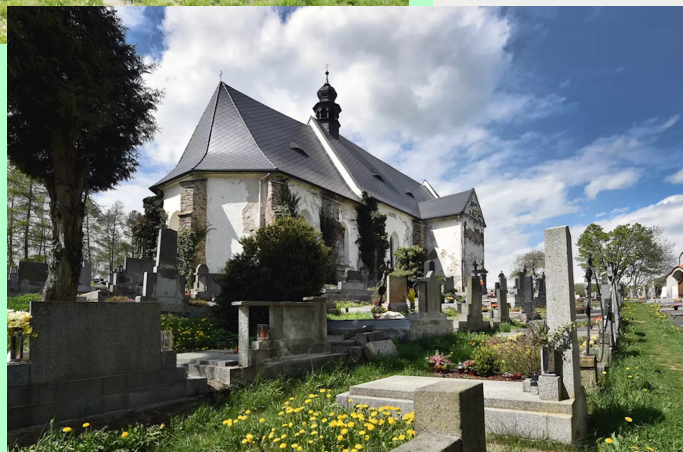
Lidé se báli dona Martina Huerty více než čerta. Když je nutil prodávat louky a pole nebo kus lesa, každý prodal třeba za pár švestek, jenom aby je pán nepronásledoval větší robotou. Byli ale lidé, kteří ze svých gruntů a chalup raději zběhli, než aby takovému pánovi sloužili. Mnoho stavení bylo tehdy opuštěných a pole ležela ladem, protože nebyl nikdo, kdo by je obdělával.

Pod velhartickým hradem byla pěkná louka a ta patřila třem sirotkům, kteří ve vojně přišli o oba rodiče. Dětem zůstala jen stará chalupa a jedna koza. Živili se všelijak, až jednoho dne přišel pro ně panský dráb. „Půjďte se mnou k pánovi! Ale pospěšte si, já tu dlouho postávat nebudu.“ „My jsme naši vrchnosti nic zlého neprovedli“, bránil se ten nejstarší. „Já se tě taky na to neptám“, osopil se na něho dráb. „Co pán nařídil, to je mi svaté. Jen žádné řeči a pobězte dřív než na vás vezmu karbáč!“ Bratři se oblékli a sestru chtěli nechat doma. Ale dráb nedal jinak než, že děvče musí také s nimi. Šlo se jim nevesele, nevěděli co pán zamýšlí.

Když došli na hrad, zavedli je rovnou k pánovi do komnaty. Don Martin seděl za stolem a prohlížel si nějaká lejstra. Chvilu to trvalo, než zvedl hlavu a podíval se, koho k němu přivedli. Potom na ně zhurta spustil:

„Já vím, že jste sirotci. Ale já vám z té chudoby rád pomohu. Pod hradem vám patří jedna louka a tu od vás koupím.“ Bratři se sestrou se po sobě ustrašeně podívali. Nejstarší si dodal odvahy, padl na kolena před pánem a prosil ho:

„Milosti, smilujte se nad námi. Kdyby té louky nebylo dávno už bychom umřeli hladem. Je to naše jediná obživa. Po celý rok na ni paseme kozu a nasušíme něco sena, abychom ji uživil přes zimu.“ Pán se zamračil a praštil rukou do stolu. „Dost těch bláznivých řečí. Ty pomáháš při dvoře, tak hladem neumřeš. Tuhletu holku vezmu do kuchyně jako služku, protože je mladá a nějakou práci zastane. Bratra pak snadnou užijete. Stejně je jako lunt a moc toho nepojí. Až trochu zesílí, může jít také pomáhat do dvora.“ Bratři stáli jako opáření, jen jejich sestra potichu plakala. Věděla, že starou kozu jinde než na té louce nenapase, protože don Huerta vzal lidem všechnu pastvu a prohlásil ji za panskou. Bratři pána prosili, aby měl s nimi slitování, ale on je odbyl. „Proto jsem vás nepozval, abych poslouchal takové bédování“, zlobil se. „Buď to se mi tady upíšete smlouvou a nebo vás dám do vězení. Tam už jiní přišli k rozumu a vy k němu také přijdete!“

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA
vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompilace obsahu Wikipedie, WWW
stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape
1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12
Ultimate, DALLE-E, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.3

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF
e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. květen 2025
© PRUH Soft 2025

Když to sirotci slyšeli, raději se pánovi upsali. Na jedno lejstro udělali každý po třech křížcích a louka patřila pánovi. Don Martin poručil zbrojnoši, aby každému přinesl po jednom bochníku chleba a nakonec jim dal ještě plný hrnec navařeného prosné kaše.

„Ten hrnec mi už nemusíte vracet, ten si nechejte ode mne na památku“, řekl jim milostivě, pak je propustil. Tak lacino pán kupoval kus po kuse a zanedlouho patřila mu většina lesů, polí a každá mez. Sirotci se s pláčem vraceli domů a cestou naříkali, jak prodali louku. Lidé je litovali a proklínali pana Pobertu, ale pomoci jim nemohli. Sami se báli o holé živobytí, dráby i šafáře upláceli, aby jim roboty ulehčili. Když louku pod hradem pozbyli, museli dát starou kozu zabít, aby neumřela hladu. Chleba brzo snědli, i tu panskou kaši. Nakonec prodali hrnec kupci, protože v něm neměli stejně co vařit a on jim za něj dal kousek chleba, ten poslední, co kdy jedli.

Kolem louky obcházel ve dne v noci panský dráb a hlídal ji, aby z ní pánovi nikdo ani hrst trávy neukradl. Byly to zlé časy a přišly ještě horší, lidé umírali na morovou ránu. Sirotci také umřeli a měli po trápení. Panská louka pod hradem, kterou Huerta Poberta sebral sirotkům, mu mnoho užitku nepřinesla. Pokaždé, když prý byla senoseč a sekáči trávu pokosili, dalo se do velikého deště a trávu odplavila voda. Lidé věřili, že to jsou vyplakané slzy ubohých sirotků, které chamtivý pán osídlil.

KVĚTEN

Máj, měsíc lásky, květů a snění. Na loukách zlatí se pampelišky. Ptáci ti zpívají v slastném tušení a každé ráno tě vábí vůně jablek.

Větrík se proplétá zeleným listím, jarní proud hřejivý hladí ti líce. V dechu máje cítíme štěstí jak prýští. A příroda rozsvěcuje své jarní svíce.

Slunce se směje, stromy se vzpínají, na poli zeleném život se rodí. Květnové dny radostně poznávají, že zázrak jara nikdo nezahodí.

Tak sláva tobě, nádherný máji. Dáváš nám lásku, sílu a víru! Srdce pocítí tvého kouzla sílu. Ty měsíci máji, jsi zázrak zázraků. (CHATGPT a PH)

K V Ě T E N 2025																20 prac. dnů					
18						05:36 20:19	Čtvrtek 1 Svátek práce Den přistoupení České republiky k EU	07:37 00:39	05:34 20:21	Pátek 2 Zikmund	08:47 01:40	05:33 20:22	Sobota 3 Alexej, Alex	10:08 02:21	05:31 20:24	Neděle 4 Květoslav	11:28 02:50 15:52				
19	05:29 20:25	Pondělí 5 Klaudie Květnové povstání českého lidu	12:43 03:10	05:28 20:27	Úterý 6 Radoslav, Radoslava	13:57 03:28	05:26 20:28	Středa 7 Stanislav	15:07 03:38	05:24 20:30	Čtvrtek 8 Den vítězství	16:15 03:50	05:23 20:31	Pátek 9 Ctibor	17:24 04:00	05:21 20:33	Sobota 10 Blažena	18:33 04:12	05:20 20:34	Neděle 11 Svatava	19:44 04:25
20	05:18 20:35	Pondělí 12 Pankrác	20:56 04:41 18:56	05:17 20:37	Úterý 13 Servác	22:07 05:02	05:15 20:38	Středa 14 Bonifác	23:14 05:31	05:14 20:40	Čtvrtek 15 Žofie, Sofie Den rodin	06:10	05:13 20:41	Pátek 16 Přemysl	00:12 07:03	05:11 20:42	Sobota 17 Aneta	00:57 08:08	05:10 20:44	Neděle 18 Nataša	01:32 09:23
21	05:08 20:45	Pondělí 19 Ivo	01:57 10:42	05:07 20:46	Úterý 20 Zbyšek	02:18 12:02 13:59	05:06 20:48	Středa 21 Monika	02:32 13:24	05:05 20:49	Čtvrtek 22 Emil	02:47 14:46	05:04 20:50	Pátek 23 Vladimír, Vladimíra	03:01 16:11	05:03 20:52	Sobota 24 Jana, Vanesa	03:18 17:40	05:02 20:53	Neděle 25 Viola	03:34 19:12
22	05:01 20:54	Pondělí 26 Filip	03:58 20:45	05:00 20:55	Úterý 27 Valdemar Den národního vzdoru	04:31 22:12 05:02	04:59 20:56	Středa 28 Vilém, Viliam	05:19 23:23	04:58 20:57	Čtvrtek 29 Maxmilián, Maxim	06:24 00:00 ++++	04:57 20:58	Pátek 30 Ferdinand	07:42 00:14	04:56 21:00	Sobota 31 Kamila	09:05 00:49			

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz